

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6CoP/48/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3614201025
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3614201025.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Ľubice Bajzovej a členiek JUDr. Stanislavy Markovej a Mgr. Marty Trnavskej vo veci starostlivosti súdu o mal. Y. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y., F. XXX, zastúpenú C. práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske ako kolíznym opatrovníkom, dieťa matky: H. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y., F. XXX a otca: N. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y., F. XXX, t.č. bytom R., Q. XXX/XX, zastúpeného JUDr. Ivanou Magdolenovou Joríkovou, advokátkou v Partizánskom, Hrnčírikova 1/B, v konaní o zmenu úpravy práv a povinností k maloletému dieťaťu, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 29. apríla 2014, č. k. 4P/7/2014-53, jednohlasne, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e** .

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým, v záhlaví identifikovaným rozsudkom, okresný súd návrh otca na zmenu úpravy práv a povinností k maloletému dieťaťu zamietol a o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že otec dieťaťa sa domáhal zverenia maloletej do jeho osobnej starostlivosti, z dôvodu nedostatočnej starostlivosti matky o dieťa a nevyhovujúcich hygienických podmienok, v ktorých sa dieťa nachádza. Výživné matke žiadal určiť sumou 30,- eur mesačne. Matka s návrhom otca nesúhlasila. Kolízny opatrovník doporučil návrh otca zamietnuť.

Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia ďalej vyplýva, že okresný súd vykonaným dokazovaním zistil, že maloletá Y. je dieťa narodená zo vzťahu matky H. J., nar. XX.XX.XXXX a otca N. D., nar. XX.XX.XXXX. Rodičia maloletej nežijú v spoločnej domácnosti. Rozsudkom zo dňa 29.01.2014 č.k. 1P/75/2013-36 súd schválil dohodu rodičov maloletej, na podklade ktorej, bola zverená do osobnej starostlivosti matky a otcovi bola určená vyživovacia povinnosť sumou 70,- eur mesačne. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 12.02.2014. Otec žije v spoločnej domácnosti v 3-izbovom byte so svojou matkou a s nevlastným otcom. Jeho matka je invalidná dôchodkyňa. O maloletú sa zaujíma, stretáva sa s ňou každý druhý týždeň, vyživovaciu povinnosť si plní. Od 07.04.2014 bol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie na ÚPSVaR Partizánske. Na bývanie a stravu prispieva podľa svojich možností, sumou 100,- -150,- eur mesačne. Od 28.04.2014 je zamestnaný na základe dohody o vykonaní práce u zamestnávateľa J. D. - W. ako taxikár, v dohode nemá určený rozsah dohodnutej práce. Z jeho výpovede vyplýva, že so zverením maloletej matke v čase poslednej úpravy súhlasil preto, že matka bola s touto doma a osobne

sa starala o ňu, v tom čase nepracovala. On bol v tom čase zamestnaný. O zverenie maloletej do svojej osobnej starostlivosti požiadal z dôvodu, že matka od februára 2014 nastúpila do práce, čo si myslí, že pri takom malom dieťati je zavčasu. Maloletej sa nevenuje, každú druhú sobotu chodí do práce do 16.00, takže o maloleťu sa stará jej matka. Uvádzal, že dieťa je stále špinavé, nevie, či ju vôbec kúpe, žijú v otrasných podmienkach, po stenách majú plesne, matka žije v izbe 2x3 m, kde sú 2 skrine, poschodová posteľ, písací stôl, ona tam má posteľ a je tam ešte postieľka. Na jeho strane sú dobré podmienky, žije u matky v 3-izbovom byte, spolu s otčimom. On vykonáva prácu na základe dohody o vykonaní práce u svojho brata, pričom pracovný čas si môže prispôsobiť. Uvádzal, že keď sa bude starať o dieťa nepotrebuje príjem, pretože na zaplatenie výdavkov súvisiacich s bývaním a stravovaním tak seba ako aj maloletej má, keďže má odložené peniaze z doby, keď bol zamestnaný, a to asi 900,- eur. V byte má vlastnú zariadenú izbu, dieťa u neho noc ešte nestránilo. Matka maloletej býva v dome svojej matky spolu so svojimi tromi deťmi. V dome bývajú aj jej dvaja bratia. Dom je zariadený starším nábytkom, udržiavaný na primeranej úrovni. O maloleťu aj ostatné deti sa stará, komisiou ochrany verejného poriadku obce Y. nebola riešená. Od 01.02.2014 je zamestnaná u zamestnávateľa Rialto s.r.o., Partizánske. Zamestnávateľom je hodnotená kladne. Poberá rodičovský príspevok 203,20 eur mesačne, prídavky na deti v sume 70,56 eur mesačne, za mesiace február a marec 2014 dosiahla u zamestnávateľa netto mzdu v sume 492,86 eur a v sume 476,56 eur. Na úhradu výdavkov spojených s bývaním prispieva sumou 300,- eur mesačne, spláca pôžičku v sume 100,- eur mesačne. Má výdavky na plienky v sume 20 -30,- eur mesačne a na kozmetiku v sume 10-20,- eur mesačne. Z jej výpovede vyplynulo, že otec maloletej jej povedal, že keď nastúpi do zamestnania, tak urobí všetko pre to, aby mal maloleťu zverenú on. Do práce nastúpila preto, že materský príspevok a rodinné prídavky, ktoré poberala, jej nepostačovali na zabezpečenie odôvodnených potrieb jej a detí. Pracovnú dobu má od 6:00 do 14:00 v U., z domu ide o 5:00 a vracia sa o 14:30. Keď potrebuje voľno kvôli deťom, pracuje nadčas. Každú druhú sobotu pracuje od 6:00 do 14:00. V čase, keď nie je doma, stará sa o maloleťu jej matka, ktorá má 60 rokov. So zverením maloletej otcovi nesúhlasila, pretože je nezamestnaný, v čase, keď boli spolu, tak pil, bojí sa, že to robí aj teraz, dieťa by nechal svojej matke a on by išiel s kamarátmi. Keď si maloleťu brával v stredu aj v nedeľu, tak plakala, nechcela ísť s ním. Keď otcovi hovorí o dieťati a jej zvykoch, tak jej povie, že mu nemusí nič hovoriť pretože sa o deti vie postarať. Ona maloleťu kojí večer a v noci, pri kojení jej vlastne zaspáva. Je pravda, že v dome majú vlhkosť, nemali prostriedky na to, aby to dali do poriadku. Dieťa je zdravé. Kolízny opatrovník v starostlivosti o dieťa nezistil žiadne nedostatky. Počas matkinej neprítomnosti, v čase keď je matka v práci, sa o ňu stará stará matka. Z fotografií z domácnosti matky maloletej vyplýva, že na stenách domu sa nachádzajú zvlhnuté miesta. Z výpovede kolízneho opatrovníka vyplýva, že je pravda, že v domácnosti, kde žije matka, bola pleseň na stenách, ale nie v takom rozsahu, ako to bolo na fotografiách, fotografie sú podľa nich staršieho dátá. Domácnosť je zariadená skromne, ale vyhovujúco, o dieťa je dobre postarané. Netrpí podvýživou, nebolo špinavé, prišli v čase, keď sa práve zobudila. Mala ju na rukách stará matka.

Na danú vec aplikoval okresný súd ust. § 36 ods. 1, § 24 ods. 1, 4, § 26 Zákona o rodine, s odkazom na ktoré v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že po vykonanom dokazovaní a zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že návrhu otca nie je možné vyhovieť. O úprave práv a povinností rodičov k dieťaťu, súd naposledy rozhodoval rozsudkom zo dňa 29.01.2014 č.k. 1P/75/2013-36, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.02.2014, ktorým bola schválená dohoda rodičov, v zmysle ktorej dieťa bolo zverené do osobnej starostlivosti matky, od ktorej doby nedošlo k takej zmene pomerov na strane rodičov ani maloletej, ktorá by odôvodňovala zmenu rozhodnutia o výkone rodičovských práv a povinností. Jedinou zmenou je, že matka nastúpila do zamestnania, avšak počas práce zabezpečuje starostlivosť o maloleťu prostredníctvom svojej matky. Tvrdenia otca, že matka sa o maloleťu riadne nestará, nekŕmi ju, nekúpe, že je špinavá, neboli v konaní preukázané. Zo správy a výpovede zástupcu kolízneho opatrovníka vyplýva, že matka s dieťaťom síce býva v skromných podmienkach, avšak žiadne nedostatky v starostlivosti o maloleťu nezistili. Z uvedených dôvodov okresný súd dospel k záveru, že nie je dôvod výkon rodičovských práv a povinností k maloletej meniť, pričom prihliadal aj na to, že aj otec maloletej je zamestnaný na základe dohody o vykonaní práce a takisto by starostlivosť o maloleťu musel počas práce zabezpečiť prostredníctvom inej osoby, alebo by musel pracovný pomer ukončiť, čím by ale bola ohrozená materiálna a finančná stránka starostlivosti o maloleťu, pretože by prišiel o príjem, z ktorého by mohol zabezpečovať potreby maloletej. Takisto prihliadol aj na to, že ide o dieťa útleho veku, ktoré má len niečo viac ako rok, je zvyknuté na prítomnosť matky, ktorá ho ešte večer a v noci kojí, teda v súčasnosti nie je v záujme maloletej, aby bola zverená do osobnej starostlivosti otcovi, preto návrh otca ako nedôvodný zamietol. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a)

Občianskeho súdneho poriadku tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu, pretože ide o konanie, ktoré sa mohlo začať i bez návrhu.

Rozsudok okresného súdu v zákonom stanovenej lehote odvolaním napadol otec maloletého dieťaťa prostredníctvom svojej právnej zástupkyne a žiadal odvolací súd o jeho zmenu, a to tak, že maloletá Y. bude zverená do jeho osobnej starostlivosti s tým, že ju bude zastupovať a spravovať jej majetok a matka bude zaviazaná prispievať na jej výživu sumou 30,- eur mesačne. Styk matky s maloletým dieťaťom nežiadal upraviť. Odvolanie odôvodnil tým, že súd prvého stupňa na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, čím uplatnil dôvod odvolania, uvedený v ust. § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p. a že pri svojom rozhodnutí vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, čím uplatnil dôvod odvolania, uvedený v § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. Poukázal na to, že svojím návrhom sa domáha zmeny úpravy práv a povinností k maloletému dieťaťu z dôvodu, že matka dieťaťa podľa jeho názoru si dostatočne neplní svoje rodičovské povinnosti a napriek tomu, že dieťa je ešte v útlom veku a závislé od kojenia, nastúpila od 1. februára 2014 do zamestnania, kam každý deň dochádza do vzdialenosti 16 km, pričom pracuje aj počas víkendov, a to každú druhú sobotu v mesiaci, kedy je dieťa v starostlivosti starej matky dieťaťa, ktorá sa však lieči na vysoký krvný tlak, ktorý režim podľa jeho názoru, nie je vhodný pre výchovu dieťaťa. Uviedol, že poukazoval počas konania aj na nevhodné podmienky v byte matky, kde býva aj dieťa, a to vlhkosť a plesne na stenách, ktoré negatívne môžu vplývať na zdravie dieťaťa a môžu spôsobiť aj alergie a dýchacie problémy. Domnieva sa, že je schopný dieťaťu poskytnúť neporovnateľne lepšie podmienky, ako ich poskytuje matka, pretože býva spolu so svojou matkou a otčimom v trojizbovom byte, riadne zariadenom, priestrannom, čistom a udržiavanom, v ktorom sú podmienky pre dieťa vytvorené. Rovnako z dôvodu, že pracuje u svojho brata, má flexibilný pracovný čas, ktorý môže prispôbiť potrebám starostlivosti o dieťa. Poprel tvrdenia matky o tom, že požíva alkohol a tieto hodnotil ako účelové. V prípade, že by potreboval pomoc so starostlivosťou o dieťa, jeho matka je vždy ochotná mu s týmto pomôcť. Poukazoval na to, že v konaní pred okresným súdom mu bol zamietnutý návrh na znalecké dokazovanie, ktorý by bol potvrdil, že aj on je schopný zabezpečiť starostlivosť o maloleté dieťa.

Matka maloletého dieťaťa vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu považovala napadnutý rozsudok za vecne správny. Uviedla, že je pravdou, že dom, v ktorom býva s dieťaťom je starší, ale je útulný, čistý a nie v stave, ako ho opisuje otec dieťaťa. Maloletá Y. je čistá, nie je zanedbaná, čo môžu potvrdiť všetci, ktorí ju poznajú. Nepoprela, že chodí do práce, k čomu však bola nútená z finančných dôvodov, za čo je zodpovedný aj samotný otec dieťaťa, ktorý jej rok neprispieval výživným na dieťa, pričom ona ako matka, súčasne sa musí starať aj o ďalšie maloleté deti. Nerozporovala, že v starostlivosti o dieťa v čase, keď je ona v práci, jej pomáha matka. Namietala tvrdenie otca, že tento pracuje u svojho brata, podľa jej názoru, ide len o zavádzanie, keďže v mieste bydliska otca je všeobecne vedomosť o tom, že tento nepracuje, je alkoholik a hrá na automatoch. Spochybnila prezentovanú citovú väzbu otca na maloleté dieťa s poukazom na to, že počas dvoch týždňov, kedy dieťa tento nevidí, sa vôbec na dieťa neinformuje a keď aj pre dieťa príde, nemá záujem zistiť o ňom nič, len ho vezme a odchádza preč.

Kolíznym opatrovníkom vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu, žiadal rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť.

Krajský súd v Trenčíne preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a za použitia § 212 ods. 2 písm. a) O.s.p. dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné.

Odvolací súd si v plnom rozsahu osvojil skutkový stav, zistený súdom prvého stupňa, ktorý považoval za správny. Zo svojich zistení vyvodil okresný súd aj správny záver a krajský súd sa v plnom rozsahu stotožňuje nielen so skutkovými, ale aj právnymi závermi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku a v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. na ne poukazuje. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia dodáva nasledovné:

Ako už bolo vyššie uvedené, predmetom konania v preskúmvanej veci, je rozhodovanie o návrhu otca, na zmenu úpravy práv a povinností k maloletému dieťaťu.

Podľa § 26 Zákona o rodine, ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu, zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností, alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

Z cit. zákonného ustanovenia teda vyplýva, rozhodnutie súdu o výkone rodičovských práv a povinností k maloletým deťom, nie je rozhodnutím nemenným. Zákon umožňuje, aby takéto rozhodnutie, bolo do budúcnosti zmeniteľné, ak sa podstatným spôsobom zmenia okolnosti, z ktorých súd vychádzal pri vyhlásení rozsudku. Zmena pomerov v čase vyhlásenia rozsudku nemôže byť akákoľvek, musí ísť o podstatnú zmenu oproti času, keď súd rozhodoval o úprave výkonu rodičovských práv a povinností. Na to, aby súd mohol viesť dokazovanie o novom návrhu, si musí ako prvý krok ustáliť, či došlo k zmene pomerov a následne, či došlo k takej zmene pomerov, ktorú možno chápať ako podstatnú, oproti pôvodným okolnostiam. Súd je vždy povinný zistiť a ustáliť v takýchto rozhodnutiach všetky okolnosti, za ktorých k výroku rozsudku dospel. Závažnosť zmeny pomerov sa vyžaduje preto, lebo jedným z významných faktorov, prispievajúcich k riadnej výchove dieťaťa, je stabilita jeho pomerov, vrátane stability výchovného prostredia. Súčasná právna úprava, plne rešpektuje ako prvoradé hľadisko záujem dieťaťa.

V preskúmvanej veci z obsahu spisového materiálu odvolací súd zistil, že o úprave práv a povinností k maloletému dieťaťu bolo rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 29. januára 2014, č. k. 1P/75/2013-36, ktorým bolo dieťa zverené do osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný k plateniu výživného. V čase rozhodovania matka bola na materskej dovolenke a spolu s dieťaťom bývala v rovnakých podmienkach, ako je tomu v súčasnosti. Z hľadiska určujúcich zákonných kritérií tak bolo úlohou súdu posúdiť, či okolnosti, z ktorých vychádzal pri poslednej úprave sa zmenili do takej miery, že opodstatňujú zmenu existujúceho súdneho rozhodnutia. Pokiaľ okresný súd vo svojom rozhodnutí dospel k záveru, že jediná zistená zmena oproti pôvodnému stavu spočíva v tom, že matka začala pracovať, čo však nie je možné považovať za takú zmenu pomerov, ktorá by bola spôsobilá privodiť zmenu existujúceho rozhodnutia vo veci úpravy práv a povinností k maloletému dieťaťu, aj odvolací súd považuje tento jeho záver za v celom rozsahu správny. Samotná skutočnosť, že matka maloletého dieťaťa začala pracovať, aby tak bola schopná v zodpovedajúcom rozsahu zabezpečiť jednak svoje odôvodnené potreby, ako aj odôvodnené potreby maloletého dieťaťa, pričom v čase, keď pracuje, je starostlivosť o dieťa zabezpečená dostatočným spôsobom prostredníctvom starej matky dieťaťa, rozhodne nemôže ísť na ťarchu matky dieťaťa a opodstatnene viesť k záveru, že týmto spôsobom zanedbáva starostlivosť o dieťa. Dôvodne poukázal okresný súd aj na to, že otec samotný tvrdí, že tiež pracuje a teda rovnako v čase výkonu svojho zamestnania, by musel starostlivosť o dieťa zabezpečovať prostredníctvom svojej matky, ktorá je invalidná dôchodkyňa, z čoho vyplýva, že tiež trpí zdravotnými problémami. Pokiaľ je otec toho názoru, že by samotná matka mala celodennú starostlivosť o dieťa zabezpečovať sama, nič mu nebráni dobrovoľne prispievať zodpovedajúcim spôsobom aj na jej výživu, ktorá povinnosť mu v konečnom dôsledku vyplýva z ust. § 74 ods. 1 Zákona o rodine, v ktorom prípade by matka, disponujúc dostatočnými finančnými prostriedkami na zabezpečenie svojich potrieb a potrieb dieťaťa, mohla zväžiť možnosť prípadnej celodennej starostlivosti o maloleté dieťa, o to viac, ak tento tvrdí, že on pracovať nemusí a príjem nepotrebuje, pretože má dostatok finančných prostriedkov na zabezpečenie potrieb svojich, ako aj dieťaťa. Nemožno opomenúť ani skutočnosť, na ktorú v písomnom vyjadrení poukazuje aj matka a to, že otec dieťaťa od doby jeho narodenia si vyživovaciu povinnosť vo vzťahu k dieťaťu neplnil, čo vyplýva aj zo spisu OS Partizánske, č. k. 1P/75/2013, v ktorom konaní bolo rozhodované o úprave práv a povinností k maloletému dieťaťu, tento až v priebehu konania čiastočne doplatil výživné na dieťa a v čase rozhodovania súdu mal stále nedoplatok na výživnom za obdobie 5 mesiacov, v dôsledku čoho to bola práve matka, na pleciach ktorej bolo výživu dieťaťa zabezpečiť. Otec sa tak týmto svojim nezodpovedným správaním nepochybne tiež podieľal na existencii nepriaznivej finančnej situácii matky. Je potrebné si uvedomiť, že výška určeného výživného v sume 70,- eur mesačne, rozhodne nemôže pokrývať náklady na všetky odôvodnené potreby maloletého dieťaťa. Aj keď je vyživovacia povinnosť matky čiastočne kompenzovaná jej osobnou starostlivosťou, podieľa sa nevyhnutne na tejto aj finančne, z ktorého dôvodu sa správa zodpovedne a zabezpečuje si prácou príjem, z ktorého bude spôsobilá tak svoje potreby, ako aj potreby dieťaťa zabezpečiť. Tvrdenia otca, že matka zanedbáva starostlivosť o maloleté dieťa, sa v konaní nepreukázali, naopak zo správy kolízneho opatrovníka, ktorý vykonával šetrenie vyplýva, že matka starostlivosť o dieťa zabezpečuje zodpovedajúcim spôsobom, a to napriek tomu, že s dieťaťom býva v skromných podmienkach. V rovnakých podmienkach však s dieťaťom žila aj v čase, keď rodičia vo veci úpravy práv a povinností k

dieťaťu uzatvorili dohodu, ktorú súd schválil. V konečnom dôsledku nemožno opomenúť ani skutočnosť, že ide o dieťa útleho veku, ktoré matka stále kojí. Odvolací súd tak zhodne so súdom prvého stupňa dospel k jednoznačnému záveru, že za súčasného stavu, tu nie je existencia takých skutočností, ktoré by opodstatnene mohli viesť k záveru o zmene pomerov či už na strane dieťaťa, alebo rodičov dieťaťa a že zmena úpravy práv a povinností k maloletému dieťaťu tak, ako ju žiadal otec, by bola súladná s jeho záujmami a potrebami. Súd prvého stupňa preto postupoval v celom rozsahu správne, keď návrh otca zamietol, ako neopodstatnený.

Nedôvodnou je aj odvolacia námietka otca, spočívajúca v tom, že nebolo vykonané ním navrhované znalecké dokazovanie za účelom zistenia, či je schopný ako otec, zabezpečiť starostlivosť o maloleté dieťa v požadovanom rozsahu. Vychádzajúc z ust. § 120 ods. 1 O.s.p., účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, pričom je to súd, ktorý rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Z uvedeného teda vyplýva, že súd nemusí vykonať všetky účastníkom navrhnuté dôkazy, ale výber dôkazov, ktoré sa budú vykonávať, je výlučne na súde. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že súd musí mať vždy vyriešenú otázku, na preukázanie ktorej skutočnosti vykonáva ten ktorý dôkaz. V preskúmvanej veci súd prvého stupňa postupoval správne, keď otcom požadované znalecké dokazovanie nenariadil, pretože záver o tom, či je otec schopný zabezpečiť starostlivosť o dieťa v požadovanom rozsahu, je možné vyvodiť aj z v konaní zistených skutočností a zodpovedanie tejto otázky si nevyžaduje odborné posúdenie znalcom o.i. aj z hľadiska útleho veku dieťaťa a skutočnosti, že matka stále dieťa kojí, kde aj bez znaleckého dokazovania je zrejmé, že minimálne túto funkciu nemôže plniť vo vzťahu k dieťaťu otec. V konečnom dôsledku, určujúcim pre rozhodnutie v tejto veci, nebolo primárne posúdenie spôsobilosti otca o dieťa sa postarať, ale posúdenie zistených skutočností z hľadiska toho, či od doby posledného rozhodovania o úprave práv a povinností k maloletému dieťaťu došlo k takej zmene pomerov, v dôsledku ktorej by matka nebola schopná zodpovedajúcim spôsobom starostlivosť o dieťa zabezpečiť a až v prípade takéhoto zistenia, by bolo namieste sa zaoberať tým, či výkon tejto starostlivosti, je spôsobilý zabezpečiť v celom rozsahu otec. Na strane matky, však takéto skutočnosti v priebehu konania, ako už bolo uvedené vyššie, zistené neboli.

Z uvedených dôvodov, preto krajský súd napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny, za použitia § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania súd rozhodol za použitia § 224 ods. 1 v spojitosti s § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu s poukazom na skutočnosť, že ide o konanie, ktoré mohlo začať aj bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné .